

[Formanden]

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF), Gade (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF) og Rahbæk Møller (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om gymnasiet m.v. (Afskaffelse af betaling for fotokopier m.v.).

(Lovforslag nr. L 85).

Medlemmer af Folketinget Niels Højland (FP), Aage Brusgaard (FP), Annette Just (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Ernst B. Schmidt (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om private forsikringer af landbrugets afgrøder.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Medlemmer af Folketinget Rahbæk Møller (SF), Aage Frandsen (SF), Gade (SF) og Hanne Thanning Jacobsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om de længe-revarende sundhedsuddannelser.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(Lovforslag nr. L 84).

Vedtagelsen af denne lov vil gøre det muligt, at Danmark kan ratificere aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde med tilhørende bilag, protokoller og erklæringer.

Tanken om at opgradere de eksisterende frihandelsaftaler mellem EF og EFTA-landene til det liberaliseringsniveau, som vil gælde mellem EF-landene med fuldførelsen af det indre marked, opstod i sidste halvdel af 1980'erne. På baggrund af deres stærke afhængighed af de økonomiske relationer med EF så EFTA-landene en risiko for at blive stillet uden for den økonomiske integration i Europa i takt med etableringen af det indre marked. På

den anden side blev medlemskab af EF ikke på dette tidspunkt betragtet som en realistisk mulighed. Konstruktionen blev derfor etableringen af et Europæisk Økonomisk Samarbejdsområde omfattende EF-landene og EFTA-landene.

Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, EØS-aftalen, vil føre til oprettelse af et af verdens største økonomiske samarbejds- og frihandelsområder, hvor varer, tjenesteydelser, arbejdskraft og kapital i vidt omfang vil kunne bevæge sig frit mellem de 19 lande, der er omfattet af aftalen. EFTA-landene vil skulle tilpasse deres nationale lovgivning til en meget væsentlig del af fællesskabsretten på de omfattede områder.

EØS-aftalen er udtryk for en balance mellem de kontraherende parters krav og modkrav, og heller ikke alle danske ønsker er fuldt ud blevet imødekommet med aftalen. Regeringen vil arbejde for en yderligere udbygning af samarbejdet inden for EØS-aftalens rammer, ikke mindst med henblik på at få skabt resultater af liberaliseringsmålsætningerne på landbrugsområdet. Aftalen giver imidlertid klare fordele for erhvervslivet i EFTA-landene såvel som i EF-landene allerede fra den forudsatte ikrafttrædelsesdato, den 1. januar 1993. Dansk erhvervsliv vil få forøgede markedsmuligheder og vil i vidt omfang ikke længere være tvunget til at skelne mellem den produktion, som afsættes i Fællesskabet, og den produktion, som eksporteres til EFTA-landene.

Regeringen har presset stærkt på for at få EØS-aftalen i hus og har fra forhandlingernes start betragtet den som et vigtigt middel til at knytte EFTA-landene, herunder de øvrige nordiske lande, tættere til den europæiske integration.

Ved påbegyndelsen af forhandlingerne om EØS-aftalen var sigtet et varigt arrangement. Siden da har flere af EFTA-landene – Østrig, Sverige, Finland og Schweiz – ansøgt om medlemskab. I Norge vil beslutning om medlemskabsansøgning blive truffet senere på året. Aftalen får dermed for de EFTA-lande, der søger medlemskab, karakter af et overgangsarrangement, der i kraft af overtagelsen af fællesskabsretten bereder vejen frem mod medlemskab. Aftalen vil hermed i betydelig grad lette de forestående tiltrædelsesforhandlinger med de ansøgende EFTA-lande, som regeringen tillægger den allerstørste betydning og prioritet.